

Casper Helldörfer komt uit een familie van juweliers en edelsmeden, maar zijn hart ligt bij

heel wat grotere objecten dan sieraden: boten, kunstobjecten en ander laswerk. Samen met

zijn partner Petra Eijkelkamp runt hij lasbedrijf en scheepswerf Helldörfer in Arnhem.

Passie voor boten leidt tot scheepswerf

Alweer zeven jaar hebben Casper en Petra hun bedrijf aan de Nieuwe Haven. 'Als je boten bouwt moet je eigenlijk aan het water zitten. Dat was ook onze droom, en die is uitgekomen', zegt Petra op de tweede verdieping in hun kantoorgebouw. Vanuit dit kantoor, geïnspireerd op een sluiswachterspost, ontvouwt zich een fantastisch panorama over de haven, de Neder-Rijn en de stad Arnhem met de Eusebiuskerk. Voor het bedrijf op de kade wordt gewerkt aan het dijkversterking-project Westervoortsedijk.

6

Van kachels naar boten

Het bedrijf heeft zeven man personeel, maar Helldörfer is klein begonnen als eenmanszaak in Elden, aan de overkant van de rivier. Hij maakte er kacheltjes, bruggetjes voor woonboten en dergelijke. Voor grote dingen had hij geen plaats in de werkplaats. En al helemaal niet voor boten, waar zijn passie ligt. Hij woont dan ook in een woonboot, al 27 jaar. Het bedrijf groeide en verhuisde naar een oude loods op industrieterrein Kleefse Waard in Arnhem. Wel dicht bij het water, maar nog niet áán het water. Helldörfer begon er boten te bouwen, alleen nog niet binnen. Het vak leerde hij grotendeels zichzelf aan. Gewoon door het te doen. Een aantal jaren later deed de kans zich

voor te verhuizen naar de haven, naar de voormalige betoncentrale. Op deze plek bouwden ze een nieuwe loods. 'Het voordeel van zelf bouwen is dat je een ruimte kunt inrichten zoals je het wilt: goede verlichting en goede verwarming, en zo duurzaam mogelijk. Het licht gaat alleen aan op de plekken waar ze werken, en er is vloerverwarming. Het kantoor kwam later. Petra: 'We konden niet alles tegelijk financieren. Je roeit met de riemen die je hebt. We hadden als kantoor- en schaftruimte eerst een oude SVR-wagen. Die hebben we de loods in gereden.'

Natuurlijke groei

Het is de manier waarop Petra en Casper werken: geleidelijk en op een natuurlijke wijze: geen grote risico's nemen, zo weinig mogelijk lenen bij de bank, stappen nemen als het nodig is. Bijna drie jaar geleden kregen ze een prachtige gelegenheid om weer uit te breiden. De burenhadden een loods te koop. Samen met een andere buur – een collegabedrijf – kochten ze elk een helft. 'We gaan deze loods beetje bij beetje opknappen, zoveel mogelijk uit eigen middelen.' Zeven man personeel vinden ze mooi. Veel groter hoeven ze niet te worden. Door deze omvang kan Casper nog veel

op de werkvloer staan, het praktische werk uitvoeren. Dat doet hij nu ook, en daarom geeft Petra een rondleiding door hun bedrijf.

Sleepbootje, zandaak en Qrooz

Tegenwoordig bouwen ze drie tot vier schepen per jaar. Nu in november liggen er drie karkassen van boten. Onder meer een soort sleepbootje van zo'n 6,5 bij 2,4 meter voor een particulier. 'Zo'n poepie is dit! Hij wordt gemaakt op oude leest.' Daarnaast ligt een zandaak, een eigen project. 'Het is de oude woonboot van Casper. Het is leuk om 'm te restaureren.' Wat ze ermee gaan doen als hij klaar is, weten ze nog niet.

Medewerker Jos is platen aan het knippen. Een hels kabaal geeft dat. Verderop zijn een paar medewerkers aan een grote boot aan het lassen van 20 bij 5 meter. Geen gewone boot zo te zien. Het is een Qrooz, een robuust en stoer woon- en werkschip, waarmee je echt kunt varen op de Europese binnenwateren. Een jaar geleden wonnen de ontwerpers Arno Schuurs en Huibert Groenendijk (van de Maxi-cosi en de Maastaxi-bootjes) de Nederlandse Designprijs voor dit schip. De ontwerpers benaderden Helldörfer om hem te bouwen. De eerste is naar Zweden gegaan. De boot hier is Qrooz 2.

Kunstobjecten

Helldörfer maakt vooral woonboten, met name voor mensen in Amsterdam. 'De welstandcommissie van de gemeente wil dat nieuwe woonboten meer een scheepsuiterlijk hebben. Wij hebben zo'n boot voor een particulier gebouwd, en daarna is het balletje vanzelf gaan rollen. Mensen vertellen door dat wij dit soort boten maken.'

Ook komen er opdrachten van grote scheepswerven, bijvoorbeeld om luiken te maken, en er zijn veel opdrachten voor laswerk van kunstwerken. 'Arnhem heeft een Kunstacademie. Veel ontwerpers blij-

ven hier in de buurt.' Zo maakte Helldörfer voor de ingang van het stadhuis een RVS-plaat met een tekst van schrijver Koos van Zomeren en een drijvend podium in het Sonsbeekpark.

Industrieel erfgoed

Naast de loods ligt hun oude hijskraan. Hij moest wijken voor het dijkversterking-project. De kade is verbreed en er staat nu een damwand. 'We krijgen een nieuwe kraan, waarmee we beter en meer kunnen hijsen. Voor de tewaterlating van grote schepen huren we een mobiele kraan in. De oude kon maar 3,5 ton aan. Hij was dan ook niet bedoeld voor boten, maar om zand en grind te lossen voor de voormalige betoncentrale. De kraan is industrieel erfgoed en heeft de status van gemeentelijk monument gekregen. We zijn in gesprek met de monumentencommissie van de gemeente om hem een mooi plekje te geven, bijvoorbeeld op de kade in de stad. Dat past mooi bij het weer levend maken van de historie van de Arnhemse bedrijvigheid aan de rivier.'

Petra zegt dit niet zomaar. Casper is bestuurslid van Stichting Historische Schepen Arnhem, die elk jaar de jaarlijkse Kadedagen organiseert, een evenement met demonstraties scheepsbouw en oude schepen. Ook heeft de stichting ervoor gezorgd dat aan de Rijnkade een plek is gereserveerd voor historische schepen. Een schip mag er maximaal drie maanden liggen. Helldörfer is met de stichting ook bezig met een boek over het verleden van de Arnhemse scheepsbouw. Maar de uitgave zal nog wel op zich laten wachten. Telkens duikt er weer verrassende nieuwe informatie op.

De Arnhemse Kadedagen in 2009 zijn op 12 en 13 april. Meer informatie: www.shsa.nl

Jan Trooster, t 06 14529231 of

Steven Gerritsen, t 06 23230700

